

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 172/12
17.01.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu koji je podneo M.D. iz D., K., preko punomoćnika Đ.M., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - rešenja Upravnog suda II-4 Up 104/11 od 02.02.2012. godine, uz učešće protivne stranke Žalbene komisije Vlade Republike Srbije, u predmetu konkursa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 17.01.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem Upravnog suda II-4 Up 104/11 od 02.02.2012. godine, odbačena je tužba tužioca D.M. za ponavljanje upravno-sudskog postupka okončanog presudom Upravnog suda II-4 U 9621/10 (2009) od 07.04.2011. godine, kojom je odbijena njegova tužba izjavljena protiv rešenja Žalbene komisije Vlade Republike Srbije broj 111-00-18/2009-01 od 28.04.2009. godine. Označenim rešenjem Žalbene komisije od 28.04.2009. godine je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva za dijasporu broj 111-00-6/2009-02 od 05.03.2009. godine, kojim je P.N. primljena u radni odnos u Ministarstvu za dijasporu, na radno mesto kancelarijsko-dokumentacioni poslovi u zvanju referenta u Odeljenju za pravne i opšte poslove Ministarstva za dijasporu, po sprovedenom javnom konkursu objavljenom u "Službenom glasniku Republike Srbije" broj 3/09 od 16.01.2009. godine.

U zahtevu za preispitivanje pobijanog rešenja, podnetom zbog povrede zakona i uskraćivanja zajamčenih prava, ponavljajući navode iz tužbe i citirajući navode koje je sud dao u obrazloženju tog rešenja, ukazuje da iz obrazloženja pobijanog rešenja od 02.02.2012. godine, ne proizilazi pravna i kvalitetna analiza koja bi mogla da potkrepi ocenu i stav suda iz izreke tog rešenja kojom se tužba odbacuje. Smatra da je sud u obrazloženju pobijanog rešenja propustio da primeni odredbe čl. 33, 34. i 38. Zakona o upravnim sporovima, da je tužbom za ponavljanje postupka u upravnom sporu u potpunosti udovoljio odredbi člana 59. Zakona o upravnim sporovima o sadržini tužbe za ponavljanje postupka, da je za nove činjenice saznao po dostavljanju presude od 07.04.2011. godine pri čemu je uredno ispoštovana i odredba člana 57. Zakona o upravnim sporovima o rokovima za traženje ponavljanje postupka. Sa ovih i ostalih razloga iznetih u zahtevu predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev kao osnovan i poništi, ukine ili preinači nezakonito rešenje od 02.02.2012. godine i nadležnom sudu vrati predmet ili naloži nastavak sudskog postupka pred nadležnim sudom po tužbi od 08.06.2009. godine.

Protivna stranka Žalbeno komisija Vlade Republike Srbije je, postupajući po nalogu Vrhovnog kasacionog suda, dostavila spise koji se odnose na predmet upravnog spora, ali u ostavljenom roku nije dostavila odgovor na zahtev. Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijanog rešenja Upravni sud je doneo odluku kao u dispozitivu, jer je našao da tužilac nije učinio bar verovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje upravno-sudskog postupka u smislu člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, jer se ponavljanje može dozvoliti samo ako je zasnovano na činjeničnom stanju koje je sud sam utvrđivao a iz presude Upravnog suda II-4 U9621/10 (2009) od 07.04.2011. godine vidi se da je sud istu doneo na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, a ne na osnovu činjenica utvrđenih na raspravi pred sudom.

Ocenjujući zakonitost pobijanog rešenja Vrhovni kasacioni sud nalazi da je to rešenje doneto bez povreda pravila postupka, uz pravilnu ocenu uslova za primenu odredaba člana 56. stav 1. tačka 1. i člana 60. Zakona o upravnim sporovima na utvrđeno činjenično stanje. Ovo iz razloga što iz dostavljenih spisa Upravnog suda II-4

upravnim sporovima na utvrđeno činjenično stanje. Ovo iz razloga što iz dostavljenim spisima Upravnog suda II-4 Up 104/11 i spisa istog suda II-4 U 9621/10 (2009), proizilazi da tužilac nije učinio verovatnim postojanje pravnog osnova za ponavljanje upravno-sudskog postupka okončanog odlukom Upravnog suda II-4 U 9621/10 (2009) od 07.04.2011. godine, propisanog članom 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, kao ni postojanje bitnih procesnih grešaka prilikom donošenja sudske odluke kojom je okončan postupak čije se ponavljanje traži, propisanih tačkama 2. do 6. stava 1. člana 56. Zakona o upravnim sporovima. Stoga je, po oceni Vrhovnog kasacionog suda, Upravni sud pravilno zaključio da tužilac nije učinio verovatnim postojanje nijednog od zakonskih osnova izričito propisanih članom 56. Zakona o upravnim sporovima za ponavljanje upravno-sudskog postupka, okončanog odlukom tog suda II-4 U 9621/10 (2009) od 07.04.2011. godine.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva isticane i u tužbi, pa je našao da su ti navodi bez uticaja na drugačiju odluku o zakonitosti pobijanog rešenja, jer se njima ne dovodi u sumnju pravilna ocena Upravnog suda data u pobijanom rešenju o postojanju uslova iz člana 60. Zakona o upravnim sporovima u vezi člana 56. stav 1. istog zakona za donošenje rešenja o odbačaju tužbe u ovom upravnom sporu. Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 17.01.2013. godine, Uzp 172/12

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.